

Hindu Organ

VOL 6. } JAFFNA, WEDNESDAY } கவிமுத்துப் புகழ்ச்சு { NO 3.
 செம்புத்தகம். } SEPTEMBER 19, 1894 } கருத்து, செப்டம்பர்: கருத்து, { இலக் க.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

For sale ENGLISH-TAMIL DICTIONARY (Revised Edition) Price Rs 1/75 each. Appld to the Publisher H. O.

JUST IMPORTED.

DRESS STUFFS—

Warranted Shrink Proof Flannel of best quality, Best Longcloth, English Drill, Mull Muslin, Fancy Prints, Black Nainsook, Printed white Handkerchiefs, Belgian Checks washing quality &c.

STATIONERY—

Foolscaps' Slates, Slate Books, Memo Books, Blue ruled Note papers, Albert Note paper, Fancy extra thick Note paper, Square and oblong envelopes, Modern Square envelopes, Ornamental Inkstands with three ink pots for the table, Unspillable Glass inkstands, Penknives, Blue black inkstands (oz size) Waverly Pens, G. Pens, Spring Pens, J. Pens, Penholder, Blotting paper superior, Paper Fasteners, Red Pencils, Erasers, Drawing sheets, Printing colour Papers, Printing inks, &c

FANCY GOODS.—

Despatch Boxes made of Block Tin neatly painted, Travellers Dress Trunks Madras make, Ladies Despatch boxes, Handlanterns of Best English make, Women's Navy black grenat socks, Bee Time Pieces, Ansonia Clocks, Riverside Time Pieces, Wine Glasses, &c. &c.

SUNDRIES:—

Ratan Mats, Buckets strong quality, Oilcloths best chequered canvas, Corn-flour, Castor oil &c &c.

Ward and Davy
 Navelar Premises
 Jaffna.

11/9/94

I. V. Ramupillai of Mallakam, Jaffna, now residing at Taiping, Straits Settlements, do hereby revoke the power of Attorney granted by me in favour of my brother V. Sangarapillai of Mallakam. All transactions hereafter carried on by the said V. Sangarapillai on my behalf and by virtue of the said power of Attorney will not be binding on me.

Taiping 11th July 1894. V. Ramupillai.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY SEPTEMBER 19, 1894.

THE NORTHERN PROVINCE.

Mr. Twynam commences his Report on this Province for 1893 with the remark that "the year was on the whole a favourable one for the Northern Province, except in some parts of the Mannar and Vavaniya Districts, where there was a failure of paddy crops, consequent on the drought of 1892 and the early part of the year 1893." There was abundance of food supply, in spite of partial failure of the paddy

crops in Jaffna and Vavaniya and total failure at Mannar. Large quantity of paddy and rice having been imported into the Province from India and the Eastern Province of the Island, prices also were fairly kept down. The Province was also free from epidemic diseases during the year. Although cholera was introduced into Mannar from South India by the Indian coolies, yet it was stamped out before it assumed an epidemic form.

The revenue returns show a decrease in the gross revenue collected in 1893 of Rs 99,946 as compared with the revenue collected in 1892, as follows:—

1892.....	Rs 740,787
1893.....	640,847
	99,940

Deducting from the above collections Rs 18,238 in 1892 and Rs 13,168 in 1893 on account of the value of salt exported out of the Island and passage money of immigrant coolies, the collection on account of ordinary revenue was for 1892 Rs 722,549 and for 1893 Rs 627,679, added to which the sums collected under the throughfares Ordinance (in 1892 Rs 81,040 and in 1893 Rs 81,912) give the total contribution by the people to public objects in 1892 Rs 808 589 and in 1893 Rs 709,591. This decrease was due to the abolition of the paddy tax.

The estimated outturn of the paddy crops of the Province amounted to 310 000 bushels (Jaffna 262,000, Mannar 5000, Mullaitivu 40,000, and Vavaniya 3000,) the Varaku crop amounted to 45,000 bushels, and the other dry grains yielded about 75,000 bushels, making in all 430,000 bushels. The import of grain coast wise and beyond sea amounted to 1,531,300 bushels of paddy, 105,292 bushels of rice and 16,796 bushels of other grains, as against 1,134,300 bushels of paddy, 120,110 bushels of rice, and 28,203 bushels of other grains imported here in 1892, of which 91 573 bushels of paddy were received from Batticaloa in 1893, as against 102,013 bushels in the previous year.

It is appalling to find that the import of arrack has considerably increased during the last few years, 33,494 gallons of the value of Rs 130,088 being imported in 1893 as against 20,404 gallons of the value of Rs 83,754 in 1892. We have often in these columns urged the necessity of some measures being adopted to prevent the growth of drunkenness in this District, which has taken place since the arrack rent of Jaffna has fallen into the hands of the Singhalese renters. The figures above quoted disclose a serious state of affairs, and we earnestly hope that the matter will receive the serious attention of the Government and of the local authorities in particular. It is not of course in the power of the Government to prevent the Singhalese from becoming the arrack renters of Jaffna. But it is in its power to reduce the number of taverns here and put down the illicit sale of arrack. The tavern-keepers being all Singhalese men imported from the Western and Southern Provinces, and almost all of them lying in the tavern itself, great facilities are afforded for the sale of arrack at all hours both day and night. It is highly objectionable to allow the holding of taverns in the houses of the tavern-keepers, or, to put it the other way, to allow them to live in the tavern itself.

The quantity of tobacco imported here during the year coastwise, was 4,923 cwt of the

value of Rs 158, 324, against 5,482 cwt of the value of Rs 165 365 in 1892. This quantity was imported from Batticaloa, and Trincomalee, intended for the manufacture of cigars which are consumed in the Western, Southern and Central Provinces of the Island.

The return of tobacco exported from here during 1893 shows a decrease of 10,759 cwt in the export beyond sea, that is to Travancore and Cochin, and an increase of 1,038 cwt in the export coastwise, as compared with 1892, as follows:—

Beyond Sea.		Coastwise.	
Quantity.	Value.	Quantity.	Value.
Cwt pr lb.	Rs c.	Cwt. qr.	Rs c.
1892 50,701 20	1,053,942 0	25,497 2 10	463,338 50
1893 39,942 1 9	867,971 25	26,336 2 12	467,530 29

To this should be added a quantity of tobacco sent to Matule, &c., by road, of which, however, there is no return. The quantity exported in 1895, viz., 80,620 cwt. 3 qr. was as remarked in the report of that year, the largest quantity ever exported.

(to be continued)

DR. ATTYGALLE.

Dr. Attygalle has left this for Galle on promotion as Colonial Surgeon of the Southern Province. It is only right to say that during his tenure of office as Colonial Surgeon of this Province he has given entire satisfaction to the public in the discharge of his duties. Although cholera broke out several times in different parts of the Province during the time he was in medical charge of it, the disease was promptly stamped out before it assumed an epidemic form. It was owing to his vigilance and prompt discharge of his duties, this place has for some years past enjoyed immunity from epidemic diseases. His medical supervision of the Pearl Fisheries, and his arrangements during the festivals at Madu are generally admitted to have attended with great success. He was instrumental in the establishment of a large number of dispensaries in the Province, thereby affording medical relief to the people of outlying villages. He has in fact done in this respect more than what had been done for this Province by any of his predecessors. He would have done more for us had he not been frequently hampered by the opposition of the revenue authorities of the Province, the relations between the head of the Province and of the local Medical department being unfortunately not of a cordial nature. The great demonstrations made last year when Dr. Attygalle celebrated his Silver Wedding testified to his popularity among the people and of his worth as a medical officer.

Dr. Attygalle's great ambition was to bring the F. I. N. S. Hospital under the supervision of the Medical Department. Although he did not succeed in it, yet his scathing criticisms of the management of the Hospital, in season and out of season, has resulted in some reforms being introduced in the management of the institution. He was not therefore very much liked by the Hospital authorities.

Mrs. Attygalle and children are still at Jaffna, and it is believed that the Doctor will come back soon to take them to Galle, when his many friends will have an opportunity to bid him good-bye. While congratulating Dr. Attygalle on his well merited promotion we cannot but be sorry that Jaffna should lose his services.

கணபதி துணை.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்.....
 வீழ்கதன்புனல்வேந்தனுமோங்குருக.....
 ஆழ்கதையெல்லாமராமமே.....
 சூழ்கவையகமுந்தாயர்ஜீர்கவே.....

விளம்பரம்

வண்ணப்பண்ணை மேற்கு குடி க. வேலாயுதர் கைம் பெண் மூத்தபிள்ளை உருவடிவத்தக்குமெல் குணபேதமாக விருப்பதினும் அவரெப்பிட்ட உறுதினை மாறியபாடுதொரு சாசனம் பிறப்பிக்கப் படாதென்பதை தித்தர சகலருக்குறிவிக்கிறேன்.

மீதியெவராவது ஏதும் சாசனங்கள் பிறப்பிக்கால் அவர்களுக்கு விசேஷமாக கட்டளைச் சட்டப்பிரகாரம் வழக்கு நடத்தப்படும்.

ஆயுதம்
 இயல்பு
 கருவ

இங்குள்ள
 வி. சந்தையா
 வண-மேற்கு.

க. யாழ்ப்பாணம் "பெண் வைத்தியமியெயன் கட்டுவெலை" கையக் கட்டுகிறதற்காக ஒப்பந்தத்தையேய் விரும்புவோருடைய மதிப்பு ஒப்பந்த விண்ணப்பங்கள் (Sealed Tenders) கடைசியாக செப்டெம்பர் மீ 1906 சனிக்கிழமை பகல் 12 மணிவரையும் சாவகச்சேரியில் நமது மியெயன் வீட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

உ. படத்தில் (Plan) சொல்லப்பட்ட கட்டுவெலைகளெல்லாவற்றையும் மற்றத் தனிக் கட்டுவெலைகளையும் கட்டுகிறதற்கு மதிப்பு ஒப்பந்த விண்ணப்பங்கள் வேண்டியிருக்கின்றன.

க. வேலையை ஒழுங்காக முடிக்கிறதற்குப் போதிய பிணை கொடுக்கவேண்டும்.

ச. படங்களையும் மற்ற விசேஷங்களையும் சாவகச்சேரியில் நமது மியெயன் வீட்டில் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஒழிய மற்றவேளைகளில் செப்டெம்பர் மீ 1906 உகவரையிலும் காணலாம்.

டு. வேலையை எப்போது முடிக்கக்கூடுமென்ற காலத்தை விண்ணப்பத்தில் தெரிவிக்கக் காட்டுவெண்டும்.

இப்படிக்கு,
 M. M. W. Leitch.

இந்துசாதனம்.

யாழ்ப்பாணம்: சவனூ புரட்டாதிமீ இ.

டக்டர் கஸ்தும் பாதிரிமாரும.

(10)

சென்ற பத்திரிகையில் வெளியான மியெயன் வடலங்கையைச் செய்த வேலையைப்பற்றி யெழுதிய விஞ்ஞானத்தை நாம் ஆராய்ந்தோம். டக்டர் கஸ்தும் (Dr. Cust) என்பவர் எல்லாவகையான கிறிஸ்தவமய பாதிரிமார் பிறதேசங்களிற் சென்று கிறிஸ்தவமயத்தை விருத்திசெய்கின்ற மாநிலமையும் செய்யப்போகின்ற மாநிலமையும் பற்றி இப்போது ஒரு புத்தகமெழுதியிருக்கின்றார். அதையுஞ் சிறிதும் ஆர்வமாய், Dr. Cust என்பவர் சமயத்தில் நல்ல உறுதியான புரோபேகாண்டிசென்ட் கிறிஸ்தவர்கள் Society for the propagation of the gospel, Society for the promotion of Christian knowledge, Bible Society, Church Missionary Society என்னும் முக்கியமான கிறிஸ்தவமய சபைகளிற்கும் அவ்கையுள்ளவர்கள் இருபத்தெட்டு வருஷகாலம் கிறிஸ்தவமயத்தைக்காப்பிரயாசப்பட்டவர். அத்தொடர் பாதிரிமாருடைய தன்மைகளையெல்லாம் நன்றாக அறிந்தவர். அவரிப்பொழுது எழுதியிருக்கும் (Essay on the prevailing Methods of the Evangelization of the Non-Christian World) என்னும் புத்தகம் இங்கிலாந்திற் கிறிஸ்தவமய சபையார்களே செய்யும் வேலையும் அவர்களால் அனுப்பப்பட்ட பாதிரிமார் இங்கிலா இலங்கை முதலிய பிறதேசங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று செய்யும் வேலையும் நன்றாக விளக்கியிருந்தக் காட்டுகின்றது. அதமாத் திரமணிய இவர்களுக்காகச் செவ்வாகுந்தொகையான பணங்கிலையும் கணக்கிட்டுக் காட்டுகின்றது. Dr. Cust இன்னும் நல்ல சுத்தக் கிறிஸ்தவமயமயிருந்தும், பாதிரிமாருடைய விஞ்ஞானங்களில் (Reports) கொஞ்சமெனும் கம்பிக்கையெல்லாதவராய் எல்லாம் புழுதும் பொய்யும் நிறைந்தவைகள் என்கின்றார். இங்கிலாந்திலிருப்பவர் மேருமலையின் கிசரத்திலிருப்பவர் போலவர். அவ்வேயிருந்து பார்ப்பவர் உலகத்தில் நடக்கும் எல்லாவற்றையும் இனிதாகக் காண்பார். பகல்முழுதும் வெளியே யெய்ப்போகும் பணவர்கள் தம் வயிற்றை நிறைத்தக்கொண்டு மாலிக்காலத்தில் திரும்கடல் தம்மிருப்பிடத்தை நோக்கிச் செல்லுதல்போல, தேசாந்தரங்கடையெல்லா சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு தினம் துறமரக்கலங்கள் இங்கிலாந்திற்குப்போய்க்கொண்டேயிருக்கின்றன. அன்றியும் மேலேகட்டிய காண்கு சபைகையுஞ் சேர்க்கிறுக்கிறவர் அறியாத கிறிஸ்தவமய சமயம் ஒன்றுமீராது. அப்படிப்பட்ட ஓரிடத்தில் அப்படிப்பட்ட ஒருத்தியோகத்திலிருக்கும் Dr. Cust அறியாத யாது? தூயதேசங்களுக்குப்போயிருந்தவிடப்பின் கையெழுத்தப்பணம் சேர்க்கிறதற்காக இங்கிலாந்திற்கு வரும் பாதிரிமார்களில் கிறொனமக்களுடைய அளவில்லாத பொய்களும் கிறிஸ்தவரல்லாத மற்றைச் சமயிகளப்பற்றிச் சொல்லும் மாறு

ன கதைகளுகே பாதிரிமார் வேண்டுகின்றன. இங்கிலாந்தில் உண்டாகப்பெறும் பாவ (sensation) மானது, பிறதேசங்களிற் போயிருக்கும் நல்வேண்டுகைய பாதிரிமாருடைய அந்தப் பிறதேச சங்கதிகளை வர்ணித்து அவர்களிடும் இங்கிலாந்திலுள்ளவர்களுடைய மனசைக் கருமப்படி எழுதச் சொல்லுகின்றது. உங்கள் "விஞ்ஞானங்களையெல்லாம் பத்திரிகைகளுடையவும் வசனகடையையும் மயற்களும்; பாணையத்தாலும் மாற்றுகள்." என்றும், "சொல்லும் விஷயம் உத்தமமான யுத்தமும் விசேஷமான பிரவிருத்தியுமாம். இந்தக்கதையை உள் உள்ளன்பில்லாத வெளித்தோற்ற வார்த்தைகளால் சொல்லுகிறீர்கள்! கவராமான சொற்றொடர் விடுத்து, சனங்களுக்கு அதராகத்தையுண்டாக்கும் ஆரவாரகடையில Sensational style, என் எழுதுகின்றீர்கள். பரிபாணையோ (cant terms) என் வழங்குகிறீர்கள்! ஒருபக்கத்தில் தேவனுடையபெயரை இரண்டு மூன்றுமுறை அடிக்கடி ஏன் வழங்குகிறீர்கள்! இந்தப்பாணையகடையுடைய பத்திரிகைகளும புத்தகங்களும் எழுதுகிறவர்கள், இவ்வாறு சச்சுக்கிளை விளக்க, விடமாட்டார்கள். . . . சனங்கள் ஏமாத்தவர இவ்விஞ்ஞானங்களும் பத்திரிகைகளும் எழுதப்பட்டன? இவ்விஞ்ஞானங்களும் மிகச்சுருக்கமாயிருக்கட்டும்; அப்படியிருப்பின் செவ்வஞ் சுருக்கமாக, பலரும் அவற்றை வாசிப்பர்." என்றும், ஓரிடத்தில் எழுதியிருக்கிறார்.

Dr. Cust என்பவர் இங்கிலாந்திலிருந்து பாதிரிமாணைச் சேர்க்குவர் செய்யும் பொய்யான ஆரவாரங்களைக் கண்டுபிடித்ததப்போலப் பிறதேசங்களுக்குப் போயிருக்கும் பாதிரிமார் பிரபஞ்சவாழ்வில் அமிழ்க்கிட்டுக்கின்றதையும் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். பாதிரியுக்கியோகமானது, சந்தே தாழ்த்த குடியிற் பிறந்த கொஞ்சம் படித்தக்கொண்ட சார்பாட்டுக்கு வழியற்றக் கலியாண முடிக்கக் கதியற்றத் திரியும் பல பாலியர்களுக்குப் பிழைப்புக் காட்டுகிற அவ்வளவாய் முடிந்து விட்டதாம். பாதிரிமாவேலைக்கு அடைகல்லாயுள்ளதும் மியெயன் பணத்தால், தர்விதியோகப்பண்ணச் செய்வதமைய சலியானத்தில் உண்டாகும் ஆகையே அநேகரைப் பாதிரிமாருமவண்ணம் எய்கின்றதாம். "சில கிறிஸ்தவ சபைகளும் சிட்டுசாலைகளும் (Training Colleges) சலியானைச் செய்தவைக்கும் முசன்மையை வகித்திருக்கின்றன. இத்தியாவுக்குக் கவான்மெண்டு உத்தியோகத்திற் செல்பவர் அவ்கே சென்றவுடன் சலியானைச் செய்துகொள்ளாதிருந்தாலும் நல்லொழுக்கமுடையவாயிருக்கின்றார். அவர் தம்முடைய வேலையை நன்றாகப் பழகி அந்தத் தேசத்திற் சனங்களுடைய பாணை நன்றாகக் கற்றுக்கொள்ளும் வரையுமே பொறுத்திருக்கின்றார். இங்கிருந்து செல்லும் பாதிரிமார் ஏன் அப்படித் தங்களை வெறுத்து இருக்கக்கூடாது?" என்று Dr. Cust வினாவுகின்றார். அன்றியும் "நீவ்விஞ்ஞானங்களில் ஒவ்வொருபக்கத்திலும் சலியானமணியோசை டீனிமையாய்க் கேட்கின்றது. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ சபையம் செய்த வைக்கவேண்டிய விஷயம் (சலியானமாயிருக்கின்றது) சலியானங்களும் பிறப்புக்களுமே இவ்விஞ்ஞானங்களில் மலிந்திடக்கின்றன. இவ்விஞ்ஞானங்கள் சலியானவெல்லங்களும் குடும்பசக்திசுருமடங்கிய பத்திரிகைகொன்றிருக்கின்றன." என்றும் எழுதியிருக்கிறார். தன்னை வெறுத்த ஒருவன் பாதிரியாளுல் அதன் பயன் அவனுக்கு உடனே சலியான முடிக்கக் கிடைப்பதெவென்று அவருடைய புத்தகத்தில் காண்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை முதலிய பத்திரிகைகளில், இதற்கு இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன் நம்மவர் அறிந்த எழுதிய உண்மைகளை இவ்வளவுவரையும் இங்கிலாந்தில் உள்ளவர் அறியாதிருந்து இப்பொழுது தான் அறிந்தது மிக வருத்தமான சங்கதியே. முழுப் பொய்யான விஞ்ஞானங்களை எழுதி அனுப்பியனுப்பி, அக்குள்ள ஏழைகளுடைய பணத்தை இவ்வளவு வரையும் பறித்தத் தாங்கள் மிகவுல்லாசமாய் இருந்து வாழ்ந்தார்கள். "பள்ளிக்கூடப்பிணைகளும் வேலைக்காரப்பிணைகளும் சொடுக்கும் பணம், ஒருவெத்தியன் ஒரு சியயதார்த்தன் சலியானைச் செய்துகொண்டால் மனைவி மைக்கரைப் பரிபாலிக்க யாதுசெய்வேன் என்று அஞ்சும் கிறுமையிலே இப்பாதிரிமார் செய்துகொள்ளும் சலியானங்களுக்கு உப்பாதிரிமார் புத்தகத்திற் கைக்காணுத்தோறும் Cust என்பவருக்குத் தீராத கோபமுண்டாகின்றது.

பாதிரிமார் இந்தக்கள் முதலானோரை அஞ்ஞானிகளென்றும் அவர்கள் சமயம் பொய்யானவைமென்றும் எழுதிவந்தார்கள். அந்நேயும் Cust ஒருகடி விளக்கிக்கொண்டார். ஒருவருடைய தன்மையை அவரோடு கிணைத்திரியவேண்டுமே கோபித்தமறிய வேண்டும். பாதிரிமாருடைய தன்மையை இந்தக்கத்திலுள்ள நம்மவர் கோபித்தறிந்தனர். இங்கிலாந்திலுள்ள Dr. Cust கிணைத்தறிந்தனர். இருபகுதியாரும் பாதிரிமாணைப் பற்றிக்கொண்ட எண்ணம் ஒத்திருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணச் சமயநிலையிலே இத்தியோகத்தையையும் பாதிரிமாருடைய தூக்கியதம் பொய்யான விஞ்ஞானங்களை இரண்டு யனுப்புகிறீர்களென்றும் முதலானவைகளெல்லாம் இப்போது ஐரோப்பியருடைய மனசிலும் பட்டிருக்கின்றன. Cust எழுதிய Essay on the prevailing Methods of the Evangelization of the Non-Christian World என்னும் இப்புத்தகம் (Luzac and Co) என்னும் கம்பனி யாரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. யாவரும் அவசியம் வாசித்தறியவேண்டியது.

Dr. Cust இவ்வாறு எழுதியதிலும் London Times என்னும் பிரசித்தி பெற்ற இங்கிலாந்திற் பத்திரிகைத் தலைவரும் அவர்க்குமாய் நின்ற பாதிரிமாருடைய செய்கைகளைக் கண்டித்து, பலவாறு எழுதியிருக்கிறார்.

கிரகங்களும் மனுஷரும்.
 (உ-ம் பக்கத்தொடர்.)

தேவர்கள் திருப்பாற்கடல் கடைந்த செய்தியைக் குறித்து இன்னுஞ் சிறிதாராய்வாம். திருப்பாற்கடல் என்பது ஸ்ரீ ஸ்ரீரோததி - கிராம் என்பது பெருவது அல்லது பிரிவது எனப்பொருள்படும். அக்கருத்தப்பற்றியே தமியினும் அது பாலென்பபெய்தென்க. எனவே தானொரு பொருளின் கட்டிபிரிந்த தோன்றினன்று பின்னர் தான் பலவாறுய்ப் பிரித்திடமாய் கிற்ப்பொருள்களும் அதுபோன்ற பிறபொருள்களும். அது பாணமாயிற்று. பாலென்னுஞ் சொல்லால் உலகத்திலே ஆய்வால் என்னப்பால் மரத்தப்பால் முத்தலியை உணர்த்தப்படும். அச்சாதாரண வழக்கினின்றும் நீக்குமாறே இங்கு திருப்பாற்கடல் என்னும் மொழிக் கடை திருவெண்தும் அடை அடுத்தக் கூறப்பட்டது. அவ்வடையால் அது சாதாரணப் பாதகல் அன்றென்பது தணியப்படுகின்றதன்றோ. பின்னர் அஃதிராதென்றாலோ கூறுவாம்.

உலகத்தியற் கையை அல்லது பிரிசுருதியை நோக்குமிடத்து எல்லாம் தோன்றிநின்ற பிழைவாரும் அண்டத் தியற்கையே பிண்டத்துக்காம். அதனால் பிண்டத் தியற்கையே அண்டத்துக்கு மாதல்வேண்டும். என்ன! பிண்டமையே தோகிசீரங்கடெல்லாம் அதி குக்குமையெ முன்பொருளின் கட்டென்றிப் படிப்படியே வளர்ந்து நிலைபெற்றுப் படிப்படியே ஓடுகி அழியக் காண்கின்றோமென்றோ. கக்கில சோணிதக்களை இத்தேசத்திற் குமுறப் பொருளென்பது யாவருமுணர்ந்தவன்மை. திரவப்பொருளாகிய அச்சுக்கில சோணிதக்கள் இரண்டும் தம்மிந் கலந்த மெல்லமெல்லக் காலக்கிரமத்திற் தடித்தத்திரண்டு பருந்த உறப்பமைந்து தேசமாகிப் பக்குவத்தே வெளிப்படுதல் இயல்பன்றோ. இனிச் சுக்கிலசோணிதக்கள்தாம் எவ்வாறுண்டாவனவோ வென்றாலோ அவையும் மனுஷரது அது பாலியப்பொருள்தே அதி குக்குமையிற் தேசத்திலே கிடந்த தேசத்தோடு உடனவளர்ந்து பக்குவத்தே சுக்கில சோணிதக்களை வெளிப்படுகின்றன. இத்தேசத்திற் கிரமப்படியே இவ்வண்டமும், அதி குக்குமப் பொருளாகிய மாயையினின்றும் மெல்லமெல்லத் தடிப்பாயிற்று. இவ்வண்டத் தடித்தவருமே போது குக்குமாயாயிற்று. அது தடிக்கச் குக்குமவாயுத்தேன்றியது. அவையிரண்டும் தம்மிந் கலக்கச் குக்கும தேயுத்தோன்றியது. அவை மூன்றும் தம்மிந் கலக்கச் குக்கும அப்புத்தோன்றிற்று. அவை நானும் கலக்கச் குக்கும பிருகிவி தோன்றியது. இனி இவையெல்லாம் கலந்த போது துவாகையற் கென்றியது. இஃது ஆகாய அண்டமாகி ஒருழிகாலம் கிடக்க அதிலே வாயுவெண்டம் பிறப்பாயிற்று. அதுவமோரண்டமாகி யோழிகாலங்கிடந்து விருத்திபெற்றபோது அதிலே தேயுவெண்டம் பிறப்பாயிற்று. இதகாதும் துவாகையும் அருவமாய்க்கிடந்த அண்டம் இத்தேயுத் தோற்றத்தோடு தான் அருவமும் உருவமுமாகிய தோற்றம் பெற்றது. இத்தேயு அண்டம் தன்சாலமாகிய ஊழியின் முற்பாதியில் அருவமாய்க்கிடந்து பக்குவமாகிப் பிற்பாதியில் உருவமாகி விளங்கியது. இத்தேயு அண்டம் அருவமாய்க்கிடந்த அவதாரத்தே பிரமாண்டமென்றும் ரூபமாய்க்கிடந்த அவதாரத்திலே இரணியகருப்பமென்றும் பெயர்பெற்றது. இரணியகருப்பமென்பது பொன்மயமாகிய அண்டமென்ப பொருள்படும். இரணிய ரேதஸ் என்பது அக்கினி ஆதலாலும், இரணியம் என்பது சுக்கிலமெனத் துவிய்யார்த்தமாதலாலும், சுக்கிலம் திரவபார்த்த மாதலாலும் இரணியகருப்பமென்பது பொன்மயமாகிய ஒரு திரவபார்த்தத்தினது உண்டைப் பிரக்கமகின்றது. ஆவே அஃது உருகிய தங்கிரீப்போன்று கின்றமையால் இரணியகருப்பமென்பட்டதென்பது இனிது தணியப்படும.

மார்பிலே லமமாகிக்கிடந்த அதினின்றும் பிரியும் போது வெண்மையாகிய நிறத்தோடு பிரிந்த பசல் போல, வாயுவெண்டத்திலே தன்வடிவு விளக்கியிருக்கிடந்து அதினின்றும் பிரியும்போது விளக்கமைய நிறத்தோடு தேயுவெண்டம் பிரிந்தமையாலும், ஆய்வால் சாய்ச்சித் தோய்த்துக் கையடிப்பட்டபோது வெண்ணெய்வேறு தயிர்வேறுசுப் பிரிதல்போல இத்தேயுவெண்டமும் பூதசக்திகளால் சுழன்று மதன்பட்டபோது அப்புயும் பிறவும் பிரிவனவாயினமையாலும் அஃது ஒப்புமை நோக்கித் திருப்பாற்கடலெனப்பட்டது.

இவ்விரணியகருப்பம் அல்லது தேயுவெண்டம் உற்பத்தியானபோது தேயுப் பிரததியகார்த்தமாயிருந்த மையால் அவர்கித் சமுல்வதாயிற்று. அச்சமுற்சிக் குக் காரணமாயிருந்த சுக்கில தேவர்கள் எனப்பெயர் பெற்றன. இச்சமுற்சிகர மதனத்திற் சம்பந்தப்பட்ட தேவர்கள் தங்கள் முதலாயினோர். வக்களாவார்—ஆபன், தருவன், சோமன், தவன், அரிலன், அரலன், பிரத்தியுஷன், பிரபாசன் என எண்கள். ஆபன் என்பது ஐலத்தினது சுக்கி. தருவன் என்பது பூமியை சமுல்வீடாது காணின்ற காந்தசுக்கி. சோமன் என்பது சித்சுக்கி. தவன் என்பது அக்கினியினது சுக்கிசுக்கி. அரிலன் என்பது வாயுசுக்கி. அஃதாவது கொண்டுசெலுத்தலும். (conductor) அரலன் என்பது உஷ்ணசுக்கி. பிரத்தியுஷன் என்பது சூரிய சுக்கிசுருளென்றது. பிரபாசன் என்பது யின்னற்சுக்கி. எனவே இவையெல்லாம் ஒவ்வொரு பூதசக்தியை யுணர்த்துவனவாம். இவையே தேயுவெண்டமாகிய அத்திருப்பாற்கடலைக் கலக்கிச் சுழற்றுதலும் குளிர்வித்தலும் கழுவவிடாது ஒரே கிலியில் நிறுத்ததலும், கொடுப்பித்தலும், வளர்வித்தலும், பிரித்தலும் பிறவுமாகிய பல தொழில்களைக் கையாட கடைந்தனவாயின. இத்திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த ரூபகாரமாகிநின்ற கயிறு வாகுகியென்னும் பாய்பென்றும், அந்நனம் கடைந்தபோது தேவர்கள் வாலிலும் அகார்தலையிலுமாகப் பிறத்திருத்துக் கடைந்தார்களென்று புராணம்கூறும். இங்கே பாம்பென்று சொல்லப்ப

ட்டது குண்டலிசக்தி. அது மாயைமுற்ற பிரதிவீயி ருக்கவுள்ள அண்டங்களை யெல்லாம் ஒன்றுடனொன்று சம்பந்தமுள்ளவாகப் பிணிப்பதாகிய ஒரு சக்தி. அது சங்குப்புரி போல் (Spiral) மண்டலாகாமாக நிற்பதாக சக்தியென்க. இதனை ஆங்கிலப்படிசை Cohesion என்க. இச்சக்தி யில்லையாயின் பிரதிவீயிக்கும் அப்புக்கும் சம்பந்தமில்லையாம். அப்பால் அப்புக்கும் தேயுவுக்கும் சம்பந்தமில்லையாம். இப்பால் தேயுவுக்கும் வாயுவுக்கும் சம்பந்தமில்லையாம். அப்பால் ஒவ்வொன்றையும் சங்குப்புரிவடிவாய்ச் சுற்றிச்சுற்றித் தொடுத்தப்போவது இச்சக்தியேயாம். இதனைத் தான் ஆன்ட்ரோக்ள் வாகுகியென்றார்கள் என்றால் அவர்களுடைய அறிவும் அதிசாதாரீயமும் அம்மம்ம அளப்பரியது. அது நிற்க இல்லாக்கையைக்கொண்டு கடைத்தபோது அப்பாற்கடலிலே விஷமெழுந்ததற்காகவும் அப்பால் சந்திரன் முதலியன எழுந்ததற்காகவும் புரானம் உறுகின்றது. அவ்விலும் யாருன்றால் காள கூடமென்றப்டி. அஃசுவது சமுத்திரமணமாயிசு சுழற்சியுண்டாகவும் (Rotation)சாலம் பிறந்தது. குரியசக்தியிலே அண்டம் புரளத்தொடங்கியதால் பகல் இரவுண்டாயின. அதற்குமுன் ஒருபோதும் இல்லாத இரவு தேவர்களுக்குப் பயங்கரத்தைக் கொடுத்ததமாதிரிமன்றி அக்காலத்துப்பகல் இரவுகள் அதிவேகச்சுழற்சி காரணமாக மிகச்சிறுபகலும் மிகச்சிறு இரவுமாயினவையால் வயசும் விரைச்சேயுமது. அச்சமயம் சந்திரன் அந் நிரப்பாம்கடலி னின்றும் பிரிப்பதாயிற்று. அஃசுவது தேயுவண்டம் இப்படி விசைந்த சமுத்திரமேத சந்திரன் தெறித்த அச்சாற்சென்றது. சென்றமாதிரித்தே அது தான் முன்னர்க்குளிர்த்த பின் தேயு வண்டத்தைக் குளிர்த்தது. அதனால் தேயுவண்டம் மெல்ல மெல்லக் குளிர்த்த பகல் இரவு நீட்டமும் பெறுவதாயிற்று. ஆ. மு.

ச ம ா ச ர ம் .

காலநிலை:—பெருமழையிலவேயாயினும் காலத்துக்கு வேண்டிய அளவாக மழையெய்த வருகின்றது. அதிகப்பகுதி விதைப்பு முடிந்தது. உஷ்டணங்குறையு.

இரு பாலபாடல்:—அரகி னரு தவி பெறும் வித்தியாசால்களில் எவ்வகூப்பிலும் இரண்டு அல்லது மூன்று பாலபாடல் புத்தகங்கள் வாசிக்கவேண்டுமென்று வித்தியாபகுதியார் தொடங்கிய முயற்சியானேசர்களின் கேள்விப்படி நிறுத்தப்பட்டது.

ஸ்ரீ. சி செல்வத்தொடர்ச்சி:—ஸ்ரீ. எ. —வித்தி னைஸ்கூர் கிரேஷ்ட உபாத்தியாயராகிய இவர் இரண்டுகாலத்தில் சென்னைக்குச்சென்று சென்ற சனிவாரத்தன்று இங்குவந்து சேர்ந்தார்.

விதிகள்:—முன் வண்ண வைத்தீஸ்வரன்கோயிற் திருவாரணங்கண்டி நிரும அகப்பட்ட வட்டசேத்திச் சுப்பிரமணிய ஐயனென்பவன், அடி மாசகாலம் கொழும்புச் சிதைச்சாலில் வைத்திருந்த சென்ற வெள்ளிக்கிழமை இங்கு கொணர்ந்த விதிகளைச் செய்தார். அன்று அவனை உண்மைகொல்லும்படி பொலீசினரிற் சிலர்செட்டபொழுது தானும் தன்னுடனவந்த மறவனுமே திருடியதன்றி வணியோரெவரும் சம்பந்தப்பட்டவில்லை என்றனம்.

தூதன திருட்டு:—சென்றமாதத்திலே ஆணைக்கோட மூத்தகயினர் கோயிலின் சென்றபுறமடத்துள், மண்குப்பான் ஸ்ரீ இராமசாமிய்பின்னை என்பவர் அங்குள்ளாரொருவரிடத்து 20 ரூபா பெறுமுதலுள்ள சரட்டடியிலே இரவலாக வாங்கி வேட்டியில் முடித்தகொண்டு பகல் மூன்றாமணியளவில் சித்திரை செய்யும்பொழுது வீட்டெலியோ காட்டெலியோ திருடிச் சென்றதாம். குப்பகர்ணையெடுத்து சித்திரை செய்பவர்களே இதைச் சித்தித்து எச்சரிக்கையாகவிருக்கள்.

பீச்சுச் செயலை:—சென்ற பத்திரிகையில் நவா வியிலொருவர் கள்ளக் கடியெழுத்திட்டு மக்கொரு கடிதம் அனுப்பிய விஷயம் இம்முசவுரைபோடு பிரசுரித்திருந்ததை வறும் கண்டிருப்பர். அதுபோலவே கொழும்பிலிருந்து யாரொ வம்பர் ஒரு பிரபுவருடைய கையெழுத்திட்டு ஒரு கடிதமனுப்பினர். அது சென்ற பத்திரிகைக்குவாப் பித்தியதால் மற்றுறைய பிரசுரிப்பென அப்பிரபுவர்க்குத் தெரிவித்தும் அவர் அதனை ஆச்சரியமுற்றுத் தாமொருபடிதரு மெழுதவில்லைபென்று தெரிவித்தார். அவர் சன்மர்க்கக போதினரிக்கும் ஒருசடித மெழுதியனுப்பினர். அப்பத்திரிபுறம் தந்தியசலாய்ச் கடிதவுத்தரத்தால் மறுத்து விட்டனர். இவ்வியை யோக்கியர்களால் பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் அதிக எச்சரிக்கையாக வருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வியை திரிகோணமலை புலோலி என்று மிடங்கினுறண்டு. இதுவை அறிமெல் பிறதேசங்களினின்றும் வரும் கடிதங்களை நன்கு ஆராய்ந்தபின்னரேயன்றிப் பிரசுரியமென்பதை இத்தால் வெளிப்படுத்திவந்தோம்.

ஸ்ரீ மான் விவேகானந்த சுவரமி கள்:—இவரின்கு அமெரிக்காவிலேயிருந்து இந்துமதப் பிரசுர்க்கு செய்து வகத்தக்களாயிருந்த பலவாயிரம்பெயரை கல்வழிப்படுத்தி வருகின்றாராம். இன்னுஞ் சிறிதகாலத்துக்குள் இத்தியாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் அஃசுவம் ஐக்கியமென்றொரு தியாசகாயுக்கு "திங்கம்" என்னும் பத்திரிகை கூறுகின்றது.

விவாகோற் சுவலகுச் சல்:—விவாக காலங்களிலே மணமக்களை ஊஞ்சல் ஆட்டுவதற்காகத் தேவர்களிடே படிய வஞ்சுற்பாக்ககரையே பாலித்து வருவதைக்கண்ட ஸ்ரீ. இ. மயிலவாகனப்பின்னை அது தவறெனவுணர்ந்த அதற்கென ஓர் ஊஞ்சுற்பதிகமும் லாலியாதியனவும் பாலித்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். அது ஊரிற் பரவவேண்டிய தொன்ற தலால் க-சதவிலாக விற்கப்படுகின்றது. வேண்டியவர்கள் தபாற்செலவு மனுப்பி நம்மிடம் பெற்றுக் கொள்வாராக.

—யாழ்ப்பாணப்பகுதிக்குத் தபாற்செலவுக்குந்த தம்பையா என்பவர் ஐந்து வருஷத்தற்குமுன் விசர்நாய் கடித்து இதுகாறும் யாது வருத்தமில்லியிருந்த சமீதியில் கோத்து அதனுண்டான பைத்தியத்தால் உயிர்துறந்தார்.

தமிழ்ச் கொல்லைச் சைவ வித்தியாசால்களை உயைச்சார்த்த மாத்திரப்பகுதியிலுள்ள இவ்வட்டத்திலே இத்தியாவின்னும் வேலையாக வந்திருக்கும் ஸ்ரீ. R. முத்துசுந்தரப்பன் கணக்கப்பின்னையே என்பவர் ஒரு சைவவித்தியாசாலே ஸ்தாபித்து நற்றயிழே சற்பிச்சேவண்டுமென்று மாகையால் யாழ்ப்பாணத்தவர்களையே உபாத்தியாயர்களாக நியோகித்து மாசத்தோறும் முப்பது ரூபாயிரயில் வேதனமும் கொடுத்தவருகிறாரென்பதை அறிந்த மிகச் சந்தோஷமடைந்தோம். சொற்ப சம்பளம் பெறும் இவர் கல்வியிலடியத்தில் இவ்வளவு அவர்களைக்கொண்டு நடத்த நம் செல்வப்பிரபுக்கள் இதுவிலடியத்தில் கவனமில்லாதிருப்பது எவ்வளவு வெட்கமுட துக்கமுமான சங்கதி.

தேவாரம கிமை:—கேயம்புத்தூர் பெரியகண்டலியிலே வசிப்பவராகிய ஸ்ரீ. 'ஹமந்தால்' என்பவர் கொடுங்காலம் வயிற்றுவிடால் உபத்திரவப்பட்டு எத்தாலும் மாறாம லீற்றில் ஓரிடத்துச் சென்றவிடத்து ஒருவர் திருநாவுக்கரசுவரமிகள் அருளிய 'கூற்றயினவாறு' என்னுள் தேவாரத்தைச் சொல்லி 'இப்பதிசுத்தைப் பாராயணஞ் செய்வீரேல் வயிற்றுவிடீங்கு'மென அதுகேட்ட அவர், உடனே கேயம்புத்தூரடைந்து அங்குள்ள சிவகோடிய ஒரு செட்டியாருக்குசென்று அப்பதிசுத்தை யெழுதுவித்து அன்புடனே அங்குள்ள ஆலயத்தில் பூசைமுகத்திலே ஓதினார். லுதிய அச்சேத்திலேயே அவரும் பிறரும் அதிசயிக்குமாறு அந்நேரம் நீங்கிவிட்டது. வி-ம்.

இவ்வளவு பெருமையையுடைய தேவாரப்பதிசுக்களை அந்ன் விசேஷமாதிரி அநேகர் பொழுதுபோக்கு சிபித்தம் கேட்டதே தகர்தவர்களிருக்கும் சபைகளில் ஓதினாரர்கள். அங்ஙனஞ் செய்வது புத்தியாகாது.

சமுத்திரத்தின்க்கு கப்பலேரட்டல்:—இத்தாலியாவில் தன்னாரினுள் முற்றாறு அடி ஆழத்தில் ஆறமணிரேம் வரையில் மூழ்கியபடியே ஓர்பு கைக்கப்பலை ஓட்டிச் சோதித்துப் பார்த்தாரகாராம்.

பூணையால் மண்டலம்:—மால்டாவில் பூணையென்று புறக்கணக் கடித்தப்போகிற வஞ்சுக்கத்தைத்தீர்க்க ஒரு புறக்கணக்காரன் அந்தப் பூணைய ஒரு அறைக்குள் விட்டுக் கதவுகளைச் சாத்தி அடிக்கையில் அது எறிபட்டது அவன் குரல்வளையைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டதாம். பிரதேசத்தை இரத்தத்தைக் குடித்துக்கொண்டும் மாயிச்சுத்தை கின்றகொண்டும் மூன்றுகாள் அது அறைக்குள்ளிருந்தது. சதவைத்திறக்கவே பூணைவெளிக்கு வந்தது.

—சென்னபட்டினத்தில் பழனியாண்டியென்றொருவர் இந்துமதமானது பழிப்பட்டு சிறிதும் தமென்று பிரசுங்கித்தாராமென்று உதயதாரகை மகிழ்கின்றது. இந்துக்கள் முப்பத்தாறுகோடி தேவர்களை வணங்குகிறவர்கள் கல்லையுஞ் செம்பையும் வணங்குகிறவர்கள் என்று இன்னுஞ் சொல்லும் சிறிதவர, பலவழி தெரட்டுள்ள இந்துமதம் அககூச-ம் வருஷத்ததாகிய சிறிதும் தமென்றும் பிறந்ததெனல் தூதனமன்று. 50,000 வருஷத்துக்கு மேலே வருஷமென்கண்ட தெ. ரியாத சிறிதவர தம்மத்தினின்றும் இந்துமதம் பிறந்ததெனல், பாட்டியைச் சிலசிறுவர் பேர்த்தியென்றமைத்தல்போலும்.

கடிதம்.

பிரபஞ்சவிசாரம்.

பிரபஞ்சமாவது சித்தம் அசித்தம் என இருதிரப்பிடம் பொருள் சமுதாயமாம். இவ்விரண்டினும், சித்தாவது அறிவுடை உயிர்த்தொகுதிகள்; அசித்தாவது அவ்வுயிர்த் தொகுதிகளுக்குத் துணைபுனபோகங்களாயுள்ள சடப்பிரபஞ்சம். இவ்விருதிரப் பிரபஞ்சங்களும் எத்திறத்தவரது பிரத்தியக்ஷ அனுமானங்களுக்கும் சந்தேக விபரித மனம்புலப்படுதல் காரணமாக, இவை எல்லாம் ஈண்டமைந்தவாற்றினமம் என்பதோர் வினா ஆகிரால்தொட்டி ஆகன்றகே நிகழ்ச்சி பெற்ற வருவதாகியும். இப்பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அராதியாயுள்ளவா? இடையிலே தோற்றினவா? தோற்றினவேல், அவற்றைத் தோற்றுவித்தார் ஒருவர் உளரா? அன்றி அவ்வாறமே தோற்றினவா? அவை தோற்றுத்தமைந்ததோர் முதற்காரணம் உண்டா? இல்லையா? உண்டேல், அக்காரணத்தான் யாது? என இப்பிரபஞ்சத்தின் அமைதி பலவாறு ஆராயப்பட்டதாகப் புலப்படுகின்றது. இவ்வாராய்ச்சி காரணமாகத் தேசுக்கடோறும் காலபேதம் பற்றிப் பலப்பல துணியுள் பெறப்பட்டன. எங்ஙனம்?

(க) இப்பிரபஞ்சத்தோற்றங்களும், இவற்றுக்குக் காரணமாகிய பூததந்தங்களும் தோற்றுத்தமைந்த பொருள் அனுக்கள் எல்லாம் அராதி சித்தியம் என்று மும், இவ்வனுக்கள் காரணமாகவே சித்தித்துப் பிரபஞ்சங்களெல்லாம் தோன்றி சிந்தியும் என்றும் சாதிப்பர் ஒருசாரார்— இவர்கள் பதார்த்தவியவகாரிகள் (Materialists) அல்லது உலோகாயதர் எனப்படுவர். (உ) ஆன்மக்கள் செய்யும் நல்வினை தீவினை என்னும் இருவினையும் காரணமாக, இப்பிரபஞ்சம், அவர்க்கெல்லாம் தனுரான புனனபோகங்களாய் மாயை காரணமாக விரிந்து சிந்தொடுக்கும் என்று சாதிப்பர் பின்னொருசாரார்—இவர்கள் பௌத்தர். (ங) சித்தம் அசித்தமாகிய இருதிரப்பிரபஞ்சங்களும், யாதானமோர் உபாதானமின்றி அராதி சித்தியராகிய கடவுளால் சிருட்டிக்கப்பட்டன என்றும் சாதிப்பர் மற்றொருசாரார்—இவர்கள் சிறிஸ்தவர். (ச) பிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும் மித்தையே யன்றி உண்மைப் பொருள்களல்ல வென்றும், இம்மித்திய

தோற்றங்கள் அனைத்தும் கணக்காட்டியும் கான்யாறும் போன்று, எவ்வளவுதவராகிய பிரமத்திற்குள்ளே தோன்றி சிந்தியுமென்றும் சாதிப்பர் வேறொருசாரார்—இவர் மாயவாதிகள்.

(ரு) பதியும் பசுவும் பாசமுமெனப் பொருள்கள் மூன்று அராதியாயுள்ள என்றும், இவற்றுள் பின்னையவாகிய பசுவும் பாசமும் முன்னையதாகிய பதியும் அதிசிரமிக்கப்படுகின்றன என்றும், பாசமாகிய மரையிலிருந்து சடப்பிரபஞ்சமெல்லாம் பசுக்களின் விசையின் அளவுக்கிணையப் பதிப்பொருளால் சிருட்டிக்கப்பட்டும் என்றும் சாதிப்பர் பின்னொருசாரார்—இவர்கள் சித்தார்த்தசைவர்.

இந்த இவைகைக் கொள்கைக்குமே தற்காலத்து எடுத்தாளப்படுகின்றவற்றுள் விசேஷத்தன. இவற்றுள் முன்னிப்பதாகிய பதார்த்தவியவகாரிகள் கொள்கையை நம் "நச்சரிச்சயத்" தினும், இரண்டாவதாகிய பௌத்தர் கொள்கையைப் "புத்தமதபரிசுஷ்ட"யினும், மூன்றாவதாகிய சிறிஸ்தவர கொள்கையைக் "சிறிஸ்தமதபரிசுஷ்ட"யினும் விருத்திக்கிணமாக எடுத்த விளக்கிப் பலப்பல பிரபல தியாயங்கொண்டு நிராகரித்திருக்கின்றும். எஞ்சி நிற்பனவாகிய வேதார்த்திகளே கொள்கையையும் சித்தார்த்திகளே கொள்கையையும் ஈண்டெடுத்தப் பரிசுஷ்டிப்பாம்.

இந்த இருதிரத்தவரும் வேதமுதலிய சுருதிகளை ஒப்பவே அந்நேரிப்பவராதலின், இவரது கொள்கைகளின் ஈட்காணப்படுமே போதும், அந்தச்சுருதிகளின் உண்மைப்பொருள்களை உள்வாறு விளங்காமல் பற்றிய தேயாம். சுருதிகளின் கண்ணே இவரது கொள்கைக்கு இடையுள்ள ஓர் ஓர் பாகத்துக்கு இவ்விருபாலாரும் தத்தமக்கிணையத்தவரது பொருள் கொள்கைகள். இவருள் எப்பாலார்கொள்ளும்; பொருள் உண்மைப்பொருளாகோ அப்பாலார்கொள்ளும் உண்மைக்கொள்கையுமாம். ஆகவே இவ்விருவருள் யார்கொள்ளும் பொருள் உண்மைப்பொருள் என்பதைக் காப்பித்திக்க வேண்டுவது இந்த உண்மைப்பொருள்கிணையத்தை வளையப்படுத்தல்வாறு? இவருள் எவர்கொள்ளும் பொருள்துதி அனுபவக்கிணையத்தவர, அவர்களிடம் கொள்கையே உண்மைக் கொள்கையாம் என்பதெனம் சொல்லத்தக்கது. எனவே இந்த ஆராய்ச்சிக்கு புத்தி அனுபவங்களை பொறி வேண்டப்படுவனவாம். ஆகவே இவ்விஷயத்தை நம் முன்னர் புத்தி அனுபவங்கொண்டே பரிசுஷ்டித்துப் பின்னர்ச் சுருதிசம்மதத்தையும் எடுத்துக்காட்டி முடிப்பாம்.

மாயாவாதமதம்.

வேதார்த்திகள் என்ற தமக்கோர் போலிப்பெயர் புனைந்தள்ள மாயவாதிகள், கடவுள் பரிபூரண ஆதலின் அவரை அன்றிப் பிறபொருள்கள் இருத்தல் கூடாது என்றும், எனவே இப்பிரபஞ்சத்திற் காணப்படும் சித்தம் அசித்தமாகிய இருதிரப்பிரபஞ்சமும் மித்தையேயன்றி உண்மையின்றென்றும் சாதிப்பார்.

இங்ஙனம் சாதிக்கவேண்டி இவ்எடுத்தாரும் நியாமக்களை விசாரிக்கப்படுக்தால் அவற்றைப்பின் வருமாறு வருத்தக்காட்டலாம்:—

(க) பிரமமே பிரபஞ்சங்களாய் விரிந்தவளங்கும், பிரமத்தையன்றிப் பிறதொருள் இல்லை.

(உ) பிரபஞ்சம் எல்லாம் பிரமத்திலிருந்து உற்பவித்தப் பிரமத்திற்குள்ளே ஓடுக்குதலின், பிரமமும் காரணமும் பிரபஞ்சமும் காரியமும், காரணத்தையிற் திக்காரியம் இல்லை. ஆதலின் பிரமத்தே ஓழித்தப் பொருள்கள் எல்லாம் இல் பொருள்களேயாம்.

பிரபஞ்சம் அனைத்தும் கணக்காட்டியும் கான்யாறும் போன்று எமது அஞ்ஞானக்காட்டிக்குப் புலப்படுமீ மித்தியை தோற்றக்களையென்றித் தமக்கெனவேர் அமைதியுடைய உண்மைப்பொருள்களல்ல.

(ச) சூரிபன் நீரிற்பிரதிபலித்தாலென இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயைக்கடடோற்றும் பிரமபிரதிபிப்பக்களேயாம்.

(ரு) பிரபஞ்சமெல்லாம் எமது அறிவுமாதிரியாய் தோற்றவனவாதலின், அவ்வறிவே இவற்றுக்கெல்லாம் வித்த; அத்தனைஓழித்த இவற்றுக்குயாதானமோர் வித்தமில்லை, இவைகள் உண்மைப்பொருள்களெல்லாம்.

(க) கடாகாசமும் மகாகாசமும் போலச் சித்திப் பிரபஞ்சமெல்லாம் பிரமசைதன்யமே யன்றிப்பிறிதில்லை.

இந்த அறுவகை நியாயங்களுமே இவர் கொள்கைக்கு அடிப்படையாயுள்ளன. இவற்றைவரன்முறையே எடுத்துப் பதிப்பாம்.

மாயாவாதமதமறுத்தல்.

ஒன்றொடொன்று முரணுதலையுடைய பலதறைக் கொள்கைகளை அனுசரித்தற்கும் இஃதொன்றே இவரது மதத்தின் துப்பலத்தை விளித்தவள்கும், எங்ஙனம்? பிரமமே பிரபஞ்சமாய் விரிந்ததற்கும் என்று ஒருகாற்கூறுபவராகிய இவர், பின்னர் அதனைமுத்தப் பிரமத்திற் பிரபஞ்சம் குக்குமித்தக்கித்த உற்பத்தியாகும் என்பின்றார். பின்னர் 'அதனையும்முத்துப் பிரமம் பிரபஞ்சமாவதமில்லை, பிரமத்திலிருந்து பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாவது மில்லை, அஃதோர் மித்தியாதோற்றமே என்கிறார், பின்னர் அதனையும்முத்துப் பிரபஞ்சம் மித்தையல்ல, அஃது பிரமத்தின் பிரதிபிம்பமே என்கிறார். பின்னர் இத்தனையும்முத்து எமது அறிவே பிரபஞ்சம் என்கிறார். இதுதில் இவ்வனைத்தையும்முத்துச் சமஸ்தமும் பிரமமே என்கிறார். இவற்றுள் எதுசரி எதுபிறை என்பது அவர் தமக்குமுலப்படுகின்றிலதுபோலும்! இங்ஙனமேல், இவர்தமம் மதம் நன்றாய்க்குத்தது! அஃதென்கணமாயினுமாக, இவரது கொள்கையை விசாரிப்பதே மதமகடனாதலின், அக்கொள்கைக்கிடையுள்ள துறைகளை ஒற்றப்பின் ஒன்றாய் எடுத்த ஆராய்வாம்.

THE STRIKE AMONG BOATMEN A T KAITTS.

As we said in our last issue matters connected with this strike threaten to assume serious dimensions. Some of the strikers, being unable to hold their own any longer, came over to Jaffna last week and agreed to resume work on the conditions laid down by the Chetties. On their return, however, to Kaitts they were in danger of great bodily injuries being done to them by their former comrades, and, fearing to go home, they were obliged, it is said, to remain the whole night in the Custom House. But the cargo boat that belonged to one of them was boarded on the night in question by a number of ruffians, who, after roughly handling the boy who was on the watch and throwing him overboard, took it to some distance and wrecked it completely. The boy came ashore and informed the owner of what occurred. We understand that the boy identifies the men who committed the mischief, and they, now stand charged with various offences in the Police Court of Kaitts. But they have been, we further learn, enlarged on bail. Great lawlessness prevails at Kaitts, and we warn the authorities that, unless they put it down promptly and with a strong hand, the consequences will be serious indeed. To compare small things with great, the conditions and circumstances in Kaitts are similar to those of Ireland. What now happens here reminds one of agrarian outrages in that country. The people of Kaitts will also soon become adepts in dynamite conspiracies, if they are allowed, as they have hitherto been, to commit crimes with impunity. The authorities will find their mistake when it is too late.

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—There was a good shower of rain yesterday. The sowing is over in almost all parts of the District. The prospects of the paddy crops appear very cheering.

The Government Agent—Mr Twynam has not yet returned to Jaffna. He is still at Mannar, not at Mullaitivu as some of our local contemporaries would have it. He is expected to return here in the course of the week.

The Office Assistant—Mr Bowes who has been Office Assistant to the Government Agent of the Northern Province for the last two years or so goes to Anuradhapura in a similar capacity, being succeeded here by Mr. Thorpe. The latter is also appointed to act as Assistant Collector of Customs, Jaffna. This is a move in the right direction, and we hope that, in the interest of retrenchment, the amalgamation of the two offices will be permanently effected.

The Jaffna Police Court—Mr. G. W. Wondhouse has been once more appointed acting Police Magistrate of Jaffna. On previous occasions he performed the duties of Police Magistrate in addition to those of the Assistant Collector of Customs. From the appointment of Mr. Thorpe as Assistant Collector also, it appears that Mr. Wondhouse will continue to act in the Police Court for sometime. It is to be hoped that he will prove a worthy successor to Mr. Constantine whose departure is sincerely regretted by all sections of the community.

The Jaffna District Court—It is reported that Mr. Conolly will resume duties there as District Judge next month, after completing his work as Additional District Judge, Colombo.

The late Thambipillai Mudaliyar—We regret to record the death of Thambipillai Mudaliyar, Maniagar of Valligamo East, which took place in his residence at Puttoor yesterday morning. The deceased had held the office of Maniagar for over quarter of a century, but owing to failing health and advanced age he was unable for some years past to attend actively to the duties of the office. It is to be hoped that the Government Agent will confer this responsible office on some one who really deserves it by reason of his ability, social position, and above all, his unimpeachable character.

Irrigation in the North—We are glad that the Government has opened its eyes after all to see the necessity of restoring irrigation works in the Northern Province also. Mr. Brunton has been appointed Irrigation officer, N. P. and Mr. Ackland is also shortly expected from home to take up the work of Giant's Tank restoration. And a rumour has it that irrigation from the Pattur well is to be tried again. The present Provincial Engineer, we understand, has reported favorably towards this project. In 1826 this well was tried by a pump, and though it was found that the water in the well was not diminishing the Govt. had given up the undertaking for some

reason or other. Levels were also taken by an officer of the P. W. D. and it was discovered that irrigation from the well could be very well carried on to different villages. We do not see the reason why the Govt. should put off undertaking the work any longer, if it would benefit the people in any way. We trust our present Provincial Engineer, will also make a trial at the Keerimalai springs which are also, we believe, well suited for irrigation purposes. Mr. Mattavelu is now engaged in re-surveying the Kannkeni tank in the Mullaitivu District, the former survey by another officer being found incorrect.—Cor.

EXTRACTS.

HINDUISM AS A RELIGION.

The paper read by Swami Vivekananda at Chicago before the PARLIAMENT OF RELIGIONS.

(continued from our issue of the 25th Ultimo)

SOUL IS DIVINE.

The Vedas teach that the soul is divine, only held here under the bondage of matter, and that perfection will be reached by it when this bond shall burst, and the word they use for this perfection is, therefore, Mukti—freedom—freedom from the bonds of imperfection, freedom from death and misery.

And they teach that this bondage can only fall off through the mercy of God, and that this mercy comes to the pure. So purity is the condition for the bestowal of His mercy. How that mercy acts! He reveals himself to the pure heart, and the pure and stainless man sees God, yea even in this life, and then, and then only, all the crookedness of the heart is made straight. Then all doubt ceases. Man is no more the freak to a terrible law of causation. So this is the very centre, the very vital conception of Hinduism. The Hindu does not want to live upon words and theories. If there are existences beyond the ordinary sensual existence, he wants to come face to face with them. If there is a soul in him which is not matter, if there is an all merciful Universal Soul, he will go to Him direct. He must see Him and that alone can destroy all doubts. So the best proof a Hindu sage gives, about the soul, about God, is, "I have seen the soul, I have seen God."

And that is the only condition of perfection. The Hindu religion does not consist in struggles and attempts to believe a certain doctrine or dogma, but in realizing—not in believing, but in being and becoming.

THE RELIGION OF THE HINDUS.

So the whole struggle in their system is a constant struggle to become perfect, to become divine, to reach God and see God, and in thus reaching God, seeing God, and becoming perfect, even as the father in Heaven is perfect, consists the religion of the Hindus.

And what becomes of man when he becomes perfect? He lives a life of bliss, infinite. He enjoys infinite and perfect bliss having obtained the only thing in which man ought to have pleasure—God—and enjoys the bliss with God.

So far all the Hindus are agreed. This is the common religion of all the sects of India, but then the question comes—perfection is absolute, and the absolute cannot be two or three. It cannot have any qualities. It cannot be an individual. And so when a soul becomes perfect and absolute, it must become one with the Brahman, and such a soul would only realize the Lord as the perfection, the reality, of its own nature and existence—existence absolute, knowledge absolute, and life absolute. We have often and often read about this being called the losing of individuality as in becoming a stock or a stone. "He jests at scars that never felt a wound."

I tell you it is nothing of the kind. If it is happiness to enjoy the consciousness of this small body, it must be more happiness to enjoy the consciousness of two bodies, or three, four, or five—and the ultimate of happiness would be reached when this sense of enjoyment would become a universal consciousness.

INFINITE INDIVIDUALITY.

Therefore, to gain such infinite universal individuality, this miserable little individuality, must go. Then alone can death cease, when I am one with life. Then alone can misery cease when I am one with happiness itself. Then alone can all errors cease when I am one with knowledge itself. And this is a necessary scientific conclusion. Science has proved that physical individuality is a delusion, that really my body is one little continuously changing body in an unbroken ocean of matter, and **ADVAINIA** is the necessary conclusion in regard to my other counterpart mind.

Science is nothing but the finding of unity, and as soon as any science can reach the perfect unity it must stop from further progress, because it will then have reached the goal. Thus, chemistry cannot progress farther when it shall have discovered one element out of which all others can be made. Physics will stop when it becomes able to discover the one energy of which all others are but manifestations. The science of religion becomes perfect when it discovers Him who is the one life in a universe of death, who is the constant basis of an ever-changing world, who is the only soul of which all souls are but manifestations. Thus through multiplicity and duality the ultimate unity is reached, and religion can go no farther. And this is the goal of all Science.

(To be Continued.)

SWAMI VIVEKANANDA.

In view of our remarks in our last issue on the report of the Wesleyan Mission, Jaffna, the following from the Amrita Bazar Patrika of the 1st instant cannot fail to be interesting to our readers:—

AFTER the delivery of one of his speeches, which has been characterized by an American paper as the grandest ever heard, Vivekananda was literally besieged by a large number of people, who put to him various

serts of questions. Most of them wanted to enquire if Hindus did allow barbaric social laws to flourish among them. The nature of the questions would unmistakably prove that some missionaries have not been quite unsuccessful in their efforts to attain certain private objects. They must have depicted the Indians in the worst possible colours, and thus induced some wealthy and well-meaning Americans to send them out to India with a view of ameliorating the moral degradation in which the Indians were represented to have sunk, and to pay them liberally for their labours. Every one here in India knows what success their missions have met with, but the missionaries did not care so much to ameliorate the so-called depraved condition of the people as they did for the pecuniary advantages which enabled them to live in this country in luxurious idleness. They went on vilifying the Indians more and more and drew more liberal allowances. No wonder if after this some Americans would come to regard the Hindus as no better than cannibals. The lofty sentiments embodied in Vivekananda's speech, so high above what they are taught in America,—have not only removed a veil which concealed heretofore the real state of affairs from the knowledge of the Americans, but have taken them by surprise; and they very naturally come to ask if there were other Hindus like Vivekananda. As for the missionaries, they can not look with equanimity on the unprecedented success of Vivekananda's mission in the West, for it threatens to strike a blow at the very root of the deception which so long served their private purposes, and that so well. They have begun with renewed vigour to abuse the Hindus with a view to be restored to the position they have enjoyed so long. But we fear the spell is broken, and the Americans are too shrewd a people to be deluded by their efforts again. In this connection, we understand that a movement has been set on foot to hold a public meeting in Calcutta to strengthen the hands of Vivekananda and to thank the Americans for the cordial reception they gave to him. We wish the movement every success. Vivekananda richly deserves the recognition of his services to the Hindu nation, by his countrymen. He has done much more to elevate our nation in the estimation of the people of the West than what has hitherto been done by all our political leaders put together.

CORRESPONDENCE.

INDIAN ANTIQUITY.

The following passages will, I believe, be highly interesting to many of our Christian Philosophers who strive hard to cut short the antiquity of India

INDIAN ALPHABET.

(From the Madras Mail)

"Dr. Taylor supposes that the Indian Alphabet was actually derived from the Arabian original some thousand years before our era or roughly three thousand years ago; and that consequently, the Indians were acquainted with writing some four or five centuries before Buddha. This is an enormous advance on the Indo-Germanic theory which placed the beginning of Indian writing some centuries after Buddha."

HINDU ASTRONOMY.

(Mr. Baily on Astronomy)

"Hence foreign epochs were either unknown or useless to the Hindus..... Every thing prove..... that these zodiacal figures have been transmitted to the Greeks by the Chaldeans who got them from the Brahmins."

THE VEDAS.

The 'Theosophist' in reviewing the Orion or 'Researches into Antiquity of the Vedas' by Bal Gengadara Tilak B. B. Law lecturer and pleader, Poona, States:—

"Our thanks are due to the author for a copy of his interesting work. He has endeavoured to show that the traditions recorded in the Reg Veda unanimously point to a period not later than 4000 B. C; his conclusions being arrived at by an efficient calculation of the astronomical position of the Vernal equinox in the Orion or in other words when the Dog star commenced the equinoctial year.

To arrive at this he has explained the coincidence of the Vedic legends with those of Iran and Greece often quoting *verbatim* the Vedic text..... His comparison, we are glad to say, is not based merely on mythological fact but on valid conclusions deduced from the Vedic texts, in every instance, quoted *verbatim*. Proceeding on the lines of investigation adopted by Bentley, Colebrooke and other well known writers on the subject, he proved that the antiquity of the Vedas may be safely carried far back as 4000 B. C.

We hope further researches in this direction, with the clue furnished by the author on page 85; will extend 4000 B. C. to 20,000 B. c. the clue being

'For if we suppose the Margasirsha full-moon to be the new year's night in the sense that the Vernal equinox occurred on that date, we must make the asterism of Aohyit coincide with the Vernal equinox. This gives about 20,000 B. C. for the period when these positions could have been true.

K. D